

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **T.L., a.s.**, se sídlem ■■■, zastoupeného Mgr. Martinem Pecklem, advokátem se sídlem Italská 27, Praha 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2015, č. j. OÚPSŘ 153/2015-330-rozh,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 19. 6. 2015, č. j. OÚPSŘ 153/2015-330-rozh., s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byly podle § 117 odst. 5 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky proti oznámenému stavebnímu záměru s certifikátem autorizovaného inspektora Ing. Arch. J.P. pro stavbu „Změna dokončené stavby bytového domu - instalace plynových kotlů, ■■■“, jejímž účelem bylo vybudování alternativního zdroje tepla pro vytápění a ohřev TUV.

V žalobě žalobce za prvé namítal porušení § 117 stavebního zákona, které spatřoval v tom, že ve věci nebylo vedeno stavební řízení ve smyslu § 108 a násl. stavebního zákona a § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy

energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), které žalobce považoval za speciální vůči § 117 stavebního zákona.

Za druhé žalobce namítal porušení stavebního zákona tím, že ke stavebnímu záměru a vydanému certifikátu autorizovaného inspektora nebyl opatřen jeho souhlas jako účastníka stavebního řízení. Dovožoval, že pokud by bylo vedeno stavební řízení, byl by jeho účastníkem podle § 109 písm. d) a e) stavebního zákona, neboť je provozovatelem SZTE (soustava zásobování tepelnou energií) a jejím vlastníkem, jakož i oprávněným z věcného břemene dle § 77 odst. 6, § 76 odst. 5 písm. b), d), g) energetického zákona, jehož práva mohou být prováděním stavby přímo dotčena. Na věci nic nemění, že právo odpovídající věcnému břemenu nebylo zaneseno do katastru nemovitostí, žalobce jako provozovatel, resp. výrobce energie jeho promítnutí musí zajistit do konce roku 2017. Do přípojky umístěné v předmětném bytovém domě musí být v případě změny způsobu vytápění daného objektu zasaženo, a to přinejmenším odpojením od potrubí v bytovém domě, včetně uzavření ventilů a zaslepením přípojky. Odpojením objektu od SZTE žalobce vzniká v systému řada problémů technického rázu, dochází ke snížení provozuschopnosti z důvodu změny hydraulických parametrů, dojde ke zvýšení měrných teplotních a tlakových ztát a tyto následky se dotýkají žalobce nikoliv pouze jako provozovatele SZTE, ale i jako vlastníka SZTE jako celku a nikoliv jen konkrétní přípojky zasahující do objektu. Technické dopady odpojení na SZTE potvrzuje stanovisko odboru stavebního řádu Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 4. 3. 2009, na které žalobce odkázal, jakož i posudek vypracovaný pro objekty v lokalitě Liberec - Františkov, který žalobce předložil již v řízení o námitkách a ke kterému se žalovaný vyjádřil jen obecně. Žalobce zdůraznil, že účastenství osoby ve stavebním řízení je založeno na možnosti přímého dotčení práv prováděním stavby. Soudu předestřel, že stavební úřad a žalovaný s ním jako s účastníkem jednali v jiných stavebních řízeních, jejichž předmětem byla změna způsobu vytápění bytových domů, tato rozhodnutí byla přezkoumávána i zdejším soudem. V této souvislosti žalobce odkázal např. na rozsudek ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 59 A 68/2010. Žalobce rovněž označil rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí stavebního řízení z důvodu, že stavební úřad se žalobcem jako účastníkem obdobného stavebního řízení nejednal. Žalobce poukázal na to, že jeho účastenství v řízení o změně způsobu vytápění několikrát ve své judikatuře potvrdil Nejvyšší správní soud. Ten ve svém rozsudku ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 163/2014-70, rovněž uvedl, že změna dikce § 109 stavebního zákona s účinností po 31. 12. 2012 nemá na věc vliv. Žalobce namítal, že rozhodnutí bylo žalovaným nedostatečně odůvodněno, když prakticky odkázal na závěry autorizovaného inspektora obsažené v certifikátu.

Za třetí žalobce namítal rozpor s právním názorem Nejvyššího správního soudu a zdejšího soudu. Žalobce připomněl, že podle konstantní judikatury je souhlas žalobce nutnou přílohou oznámení stavebního záměru ve věcech změny způsobu vytápění u objektů napojených na SZTE. V této souvislosti označil rozsudek soudu ze dne 24. 2. 2015, č. j. 59 A 19/2014-53, kterým soud rozhodnutí žalovaného zrušil v návaznosti na judikaturu Nejvyššího správního soudu. V uvedeném rozsudku soud jednoznačně vyjádřil právní názor ohledně jeho účastenství ve stavebním řízení podle § 109 písm. d) stavebního zákona, bylo-li by vedeno, a vyslovil, že z tohoto důvodu měl být k oznámení stavebního záměru opatřen souhlas žalobce. Pokud se tak nestalo, měl žalovaný posoudit jeho námitky jako důvodné a podle § 117 odst. 5 věty třetí písm. a) stavebního zákona rozhodnout, že oznámení stavebního záměru nemá právní účinky. Klíčovým je pak dle žalobce rozsudek Nejvyššího

správního sodou ze dne 2. 2. 2015, č. j. 8 As 172/2014-38, podle kterého, pokud má stavební záměr zasáhnout do rozvodů, na které je stále napojena SZTE, je dána možnost přímého dotčení práv žalobce k SZTE.

Podle žalobce nemá tvrzení žalovaného o tom, že jde o alternativní zdroj tepla, jehož součástí není žádné napojení kotlů na domovní rozvody teplé vody, oporu ve spisu. Situace je obdobná jako v dříve posuzovaných případech. Za prvé stavební záměr nepředstavuje podle certifikátu autorizovaného inspektora žádný alternativní zdroj (který by nemusel být využit nebo měl více alternativ využití), naopak na str. 5 certifikátu je potvrzeno, že dojde k odpojení předmětného bytového domu od SZTE. Stavebník tedy plánuje odpojení vnitřních rozvodů od SZTE a stavební záměr proto nepředstavuje žádnou alternativní možnost vytápění. Žalobce se dovolával § 77 odst. 5 energetického zákona, které výslovně vyžaduje, aby změna způsobu vytápění byla projednána ve stavebním řízení, přičemž součástí změny způsobu vytápění je i napojení nového zdroje na vnitřní rozvody domu a odpojení od SZTE, tyto úkony tedy musí být součástí posouzení stavebním úřadem, resp. autorizovaným inspektorem. Za druhé autorizovaný inspektor musí projektovou dokumentaci posoudit z hledisek § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona namísto stavebního úřadu. Musí tedy posoudit účinky budoucího užívání stavby, tedy včetně jejího napojení na vnitřní rozvody v domě. Napojení stavebního záměru na vnitřní rozvody v domě proti musí být součástí projektové dokumentace. Pokud žalovaný v souladu s tvrzením autorizovaného inspektora uvádí, že součástí řešení stavby není žádné napojení kotlů na domovní rozvody teplé vody, poukazuje na nedostatek projektové dokumentace. Podle žalobce je nutné napojení stavebního záměru na vnitřní rozvody bytového domu považovat za pojmový znak stavebního záměru. Za třetí žalobce zdůraznil, že v námitkách jen poukázal na to, že projektová dokumentace napojení neřeší, což lze považovat za její nedostatek, který nemůže jít k tíži žalobce. Účelem stavebního záměru je napojení na stávající domovní rozvody a souhlas žalobce se stavebním záměrem měl být opatřen již z tohoto důvodu.

Nakonec se žalobce vyjadřoval k příčinné souvislosti mezi stavebním záměrem a odpojením od SZTE. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, který v realizaci stavebního záměru a odpojení od SZTE neshledal příčinnou souvislost. Žalobce uvedl, že příčinou následků, které nastanou při odpojení předmětného domu od SZTE, je výstavba lokálního plynového kotle. Bez ní by stavebník odběr tepelné energie SZTE nesnížil, ani daný objekt neodpojl.

Podle žalobce je stavební záměr v rozporu s právními předpisy, jak žalobce rozvedl v námitkách, na které odkázal.

Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odmítl, že by na daný stavební záměr nemohl být použit institut upravený v § 117 stavebního zákona. Ustanovení § 77 odst. 5 energetického zákona nevylučuje, že by změna způsobu vytápění nemohla být učiněna

na základě oznámení stavebního záměru autorizovaným inspektorem. Ani podle stavebního zákona nejde o žádný případ, který by byl z režimu § 117 stavebního zákona vyloučen. K námitce absence souhlasu žalobce se stavením záměrem žalobce žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, v němž se s problematikou změny způsobu vytápění k předmětné stavbě a účastenstvím žalobce podrobně zabýval. Žalovaný především akcentoval, že stavba bude probíhat pouze uvnitř objektu a nebude propojena se stávajícími domovními rozvody tepla, na které je dosud zařízení žalobce napojeno. Navržený zdroj tepla bude umístěn v jiném objektu, než se nachází zařízení žalobce. Případ se od předchozích zásadně odlišuje v tom, že součástí stavebního záměru je pouhé vybudování alternativního zdroje tepla (instalace plynových kotlů) bez toho, že by došlo k napojení na stávající vnitřní rozvody topného systému v objektu, jako tomu bylo v minulosti. V době oznámení stavebního záměru je sice zařízení žalobce napojeno na stávající rozvody v domě, ale protože se předmětná stavba dle oznámení autorizovaného inspektora na tyto rozvody nenapojuje, nemůže být technologické zařízení žalobce navrhovanými stavebními úpravami a jejich prováděním dotčeno, součástí stavebních úprav není odpojení SZTE od domovních rozvodů. Jde o vybudování alternativního zdroje tepla bez řešení napojení na stávající vnitřní rozvody v objektu. Žalobci tak nemůže vzniknout práva být informován o tom, kde bude probíhat provedení alternativního zdroje tepla. Stavební řešení, jak bylo navrženo, nemůže ani při chybném provedení ohrozit fungování zařízení žalobce ani SZTE. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že se všemi argumenty žalobce ohledně možné potence dotčení jeho práv k zařízení v objektu v rozhodnutí řádně zabýval. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

III. Replika žalobce

Žalobce kontroloval tím, že žalovaný ve svém vyjádření žalobcovy argumenty nevyvrátil. Zopakoval důvody, pro které by měl být účastníkem stavebního řízení o stavbě na základě § 109 písm. d) a e) stavebního zákona. Zdůraznil, že odpojením předmětného objektu od SZTE dochází k řadě problémů technického rázu a shodné problémy jako konečné odpojení SZTE působí i dočasná odstávka. Zároveň platí, že odstávka neznamena konečné odpojení domu od SZTE jako celku, když na straně žalobce je připravenost k opětovnému napojení domu. I proto by měl být žalobce o napojení informován. Nezahrnutí způsobu propojení zdroje tepla označeného jako alternativní na vnitřní rozvody domu do projektové dokumentace je jejím nedostatkem, neboť bez posouzení napojení nelze posoudit budoucí účinky stavebního záměru a tak ani potenciální dotčení subjektů způsobené prováděním stavby. Přitom se o žádný alternativní zdroj tepla nejedná. Z oznámení stavebního záměru Magistrátem města Liberec ze dne 21. 1. 2015 vyplývá, že jde o nový zdroj tepla, stejně jako z certifikátu autorizovaného inspektora, z něhož je zřejmé, že součástí stavebního záměru je i jeho napojení na vnitřní rozvody tepla v domě, kdy následně mají být pro napojení využity stávající domovní potrubní rozvody. Ani takto formulované vymezení stavebního záměru by žalobci nemělo bránit, aby byl účastníkem stavebního řízení a uplatňoval proti stavebnímu záměru svoje námitky. Žalobce setrval na tom, že pokud nebyl vyžádán jeho souhlas se stavebním záměrem, měl žalovaný rozhodnout tak, že oznámení stavebního záměru nemá právní účinky.

IV. Zjištění ze správního spisu

Ze správního spisu předloženého žalovaným zjistil soud tyto rozhodné skutečnosti: Podle předložené spisové dokumentace měla stavba spočívat ve změně dokončené stavby bytového domu v jeho části č. p. 232/12 – instalace plynových kotlů jako nového alternativního zdroje tepla.

Vlastník předmětného domu jako stavebník předložil projektovou dokumentaci stavby autorizovanému inspektoru, který podle § 117 odst. 3 stavebního zákona vydal certifikát, ve kterém dovodil, že stavba je v souladu s právními předpisy i požadavky stanovenými prováděcími předpisy a není třeba dokládat souhlasu dalších subjektů, neboť v úvahu připadající účastníci stavebního řízení, mj. žalobce nemohou mít postavení účastníků řízení dle § 109 písm. d), e) a f) stavebního zákona, neboť jejich práva nemohou být prováděním stavby přímo dotčena. V certifikátu autorizovaný inspektor zdůraznil, že jde o vybudování nového alternativního zdroje tepla pro možnou budoucí změnu způsobu vytápění v souladu s § 77 odst. 5 a 6 energetického zákona. Nový zdroj je navržen tak, že technologické zařízení bude ukončeno uzavíratelnými ventily ještě před místem možného budoucího propojení nového zdroje tepla se stávajícími rozvody vytápění a TUV, které jsou připojeny na zdroj SCZT. Projektová dokumentace podle certifikátu neuvádí, jak bude budoucí stavba provozována z hlediska ustavení energetického zákona – jednou možností je provozovat alternativní zdroj po dohodě s držitelem na dodávku tepla, pravděpodobnější je pak provozování nového zdroje samostatně, což může nastat až po budoucím odpojení SCZT poskytovatelem na základě smluvního vztahu vedoucího k odpojení podle § 77 odst. 6 energetického zákona. Nad rámec posuzované projektové dokumentace se autorizovaný inspektor zabýval možností propojení nového alternativního zdroje tepla se stávajícími domovními rozvody, na které by již nebylo připojeno zařízení SCZT, a pro tento případ dospěl k závěru, že propojení je možné bez dalších veřejnoprávních kroků podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona. Proto nebude stávající technologické zařízení SCZT navrhovanými stavebními úpravami a zejména jejich prováděním nijak dotčeno, neboť to je umístěno v uzavřené místnosti domu č. p. 231/10, v průběhu provádění stavby bude plně funkční a přístupné.

Dne 16. 4. 2015 autorizovaný inspektor doručil stavebnímu úřadu oznámení o stavebním záměru. Písemností ze dne 29. 4. 2015, sp. zn. CJ MML 082807/15, stavební úřad oznámení o stavebním záměru nazvaném „Změna dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů, Řídkého 230-231-232, 46010 Liberec X – Františkov“ vyvěsil na úřední desce.

Po vyvěšení oznámení stavebního záměru žalobce podal rozsáhlé námitky. V nich se žalobce domáhal postavení účastníka řízení s tím, že měl být dokladován jeho souhlas s předmětnou stavbou, i když stavebník není rozhodnut, jako technickou variantu při realizaci této změny zvolí. Poté uváděl důvody, pro které s předmětnou stavbou nesouhlasí a vznesl námitky vůči oznámenému stavebnímu záměru.

Rozhodnutím ze dne 19. 6. 2015, č. j. OÚPSŘ 153/2015-330-rozh., žalovaný námitky žalobce podle § 117 odst. 5 písm. b) stavebního zákona zamítl jako nedůvodné. Po obsáhlém rozboru ustanovení § 117 stavebního zákona žalovaný zdůraznil, že předmětem jeho

posouzení podle § 117 odst. 5 stavebního zákona je pouze to, zda byl žalobce oprávněn podat proti stavebnímu záměru námitky. Žalovaný přitom nemohl zkoumat věcnou správnost řešení stavby a její dokladování ani nahrazovat její posouzení autorizovaným inspektorem, nemá žádné kompetence k přezkumu certifikátu autorizovaného inspektora. Je vyloučeno, aby stavební záměr oznámený autorizovaným inspektorem správní orgán posuzoval z hlediska souladu s § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona, to činí, jen uplatní-li výhrady stavební úřad nebo dotčený orgán, což se nestalo. Po rozboru § 109 stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2013, kdy žalovaný zdůraznil, že účastenství je vázáno na možnost přímého dotčení nikoliv stavbou samotnou, ale prováděním stavby, dovodil, že stavební záměr ani jeho provádění se přímo nedotýká majetku žalobce ani práv žalobce s majetkem spojených. Pouhé vlastnické právo k zařízení SCZT v předmětném domě není bez dalšího postačující k účastenství žalobce ve stavebním řízení. Žalovaný vyšel ze skutečností uvedených autorizovaným inspektorem v oznámení stavebního záměru, kdy autorizovaný inspektor uvedl, že podle projektové dokumentace bude stavba probíhat výhradně uvnitř objektu bytového domu a nemohou být a nebudou nijak dotčeny sousední pozemky. Nebude nijak dotčeno ani technologické zařízení SCZT uzavřené v samostatné místnosti, když stavba bude probíhat na jiném místě, a po dobu stavby bude toto zařízení plně funkční a žalobci jako jeho provozovateli přístupné ke kontrole. Při uvedení dokončené stavby do provozu bude CZT za rozhraním s domovními rozvody ve vlastnictví vlastníka domu pouhým uzavřením ventilů odpojeno a zůstane nadále nedotčené. Proto nebudou mít postavení účastníků stavebního řízení osoby, které by mohli být účastníky podle § 109 písm. d), e) a f) stavebního zákona. Podle žalovaného autorizovaný inspektor náležitě a přesvědčivě ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu zdůvodnil názor, že žalobce by zjevně nemohl být účastníkem stavebního řízení, pokud by bylo ohledně předmětné stavby vedeno. Žalovaný ověřil, že předmětný stavební záměr – změna dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů, jehož účelem je vybudování alternativního zdroje tepla pro vytápění a ohřev TUV, nebude propojen se stávajícími domovními rozvody tepla. Nedojde tak k zásahu do zařízení žalobce, není dána potřeba jeho přemístění ani odstranění. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplynulo, že pokud je součástí stavby i napojení instalovaných kotlů na stávající rozvody teplé vody, na které je současně napojeno i zařízení žalobce, musí být dokladován jeho souhlas k oznámenému stavebnímu záměru. To platí i přesto, že k napojení plynových kotlů dojde až po odpojení zařízení žalobce od těch samých rozvodů, přestože odpojení provádí sám žalobce a práce nelze provádět při zaplavených rozvodech teplonosnou látkou. O takový případ však podle žalovaného nejde, protože stavebník se rozhodl postupovat po krocích a zřídit jen alternativní zdroj tepla. Právní mocí rozhodnutí o námitkách stavebník získá právo pouze k instalaci plynových kotlů. Napojení na domovní rozvody, které žalobci zakládalo účastenství ve stavebním řízení o změně způsobu vytápění, není součástí řešení stavby. Možné navazující kroky po vybudování alternativního zdroje vytápění jsou mimo předmět zkoumání správního orgánu a nelze je předjímat, neboť bude na stavebníkovi, jaké kroky dle právních předpisů podnikne. Žalovaný dále rozvedl, proč by žalobce nebyl účastníkem stavebního řízení podle § 109 písm. a), b), c) a g) stavebního zákona.

V. Posouzení věci soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích žalobních námitek, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není v projednávaném případě důvodná.

Na úvod soud připomíná, že žaloby žalobce týkající se problematiky změn stavby – změna způsobu vytápění objektu odpojením od žalobcovy SZTE a zřízení nového zdroje vytápění – plynové kotelny, se zdejší soud zabývá opakovaně. Nejednalo se přitom pouze o přezkum rozhodnutí žalovaného o zamítnutí námitek podle § 117 odst. 5 písm. f) stavebního zákona, ale také o přezkum vydaných stavebních povolení či o přezkum procesních rozhodnutí stavebního úřadu nebo žalovaného ohledně účastenství žalobce v probíhajících stavebních řízeních. Zbývá dodat, že v minulosti bylo řešeno také účastenství žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby plynové kotelny. (srov. závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 120/2013-19, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).

Podstatou sporu je zodpovězení otázky, zda by žalobce měl jinak postavení účastníka stavebního řízení ve smyslu § 109 stavebního zákona a měl být proto vyžádán jeho souhlas se stavebním záměrem podle § 117 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, a zda jím podané námitky proti oznámenému stavebnímu záměru byly důvodné či nikoli ve smyslu § 117 odst. 4 stavebního zákona. Soud zdůrazňuje, že pouze tato otázka byla předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného.

Podle § 117 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, ve znění zákona č. 350/2012 Sb., účinného od 1. 1. 2013, chce-li stavebník provést stavbu na základě oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem, který posoudil projektovou dokumentaci stavby a k oznámení připojil certifikát, musí mj. předložit souhlasy osob, které by byly jinak účastníky stavebního řízení podle § 109 stavebního zákona, s oznamovaným stavebním záměrem, přičemž dle § 117 odst. 3 stavebního zákona platí, že souhlas těchto osob musí být vyznačen v rozhodující výkresové části projektové dokumentace stavby.

Z § 117 odst. 4 stavebního zákona vyplývá, že osoby, které by jinak byly účastníky stavebního řízení podle § 109 stavebního zákona a jejichž souhlas nebyl vyžádán, mohou podat ve lhůtě 30 dnů od vyvěšení oznámení stavebního záměru na úřední desce stavebního úřadu proti oznámenému stavebnímu záměru námitky, a to pouze z důvodu, že jejich souhlas nebyl opatřen; k jiným námitkám se nepřihlíží.

O podaných námitkách rozhoduje podle § 117 odst. 5 stavebního zákona správní orgán, který by byl jinak příslušný k odvolání proti stavebnímu povolení. Přezkoumá oznámení stavebního záměru z hlediska souladu s právními předpisy a rozhodne buď o tom, že oznámení nemá právní účinky, jestliže oznámený stavební záměr je v rozporu s právními předpisy, nebo podané námitky zamítne pro nepřípustnost nebo pro nedůvodnost.

Účastenství ve stavebním řízení definuje § 109 stavebního zákona, ve znění zákona č. 350/2012 Sb., účinného od 1. 1. 2013 tak, že *účastníkem stavebního řízení je pouze*

a) stavebník,

b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem,

- c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno,*
- d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena,*
- e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno,*
- f) ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno,*
- g) osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.*

Pokud zdejší soud přezkoumával rozhodnutí žalovaného o zamítnutí námitek žalobce jako vlastníka a provozovatele SZTE proti oznámeným stavebním záměrům spočívajícím ve změně způsobu vytápění bytových domů – změna způsobu vytápění objektu jeho odpojením od žalobcovy SZTE a zřízení nového zdroje vytápění – plynové kotelny, vycházel konstantně ze závěrů Nejvyššího správního soudu uvedených v rozsudku ze dne 18. 9. 2014, č. j. 7 As 162/2014-34, které Nejvyšší správní soud zopakoval i ve svých dalších rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 As 130/2014-29 nebo ze dne 2. 2. 2015, č. j. 8 As 172/2014-35, ze dne 22. 4. 2015, č. j. 2 As 170/2014-54, či naposledy např. ze dne 30. 7. 2015, č. j. 9 As 249/2014-56.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že má-li stavba spočívající ve změně způsobu vytápění a ohřevu teplé užitkové vody zasáhnout do stávajících rozvodů, na které je napojena žalobcova SZTE, je nutno shledat možnost přímého dotčení žalobce na jeho právech k SZTE. Nejvyšší správní soud argumentoval tím, že provozovatel SZTE by měl být informován o tom, jakým způsobem bude probíhat napojení na rozvody napojené na SZTE, neboť to může ovlivnit, respektive při chybném postupu i ohrozit fungování celé SZTE. Přinejmenším v tomto rozsahu by se tedy měl žalobce stavebního řízení účastnit a měl by mít také mimo jiné možnost uplatnit námitky dle § 114 stavebního zákona. Závěr, že by určitá osoba mohla být stavebním záměrem přímo dotčena ve svých právech, je na správním orgánu, a to zásadně bez ohledu na to, zda aktuálně taková osoba něco vůči stavebnímu záměru namítá, resp. že opakovaně namítá pouze skutečnosti, o nichž bylo soudy vysloveno, že se jich ve stavebním řízení o změně způsobu vytápění nemůže s úspěchem dovolávat.

Právě skutečnost, že stavební záměr má zasáhnout do stávajících rozvodů v domě, na které je stále aktuálně napojena žalobcova SZTE, a stavba bude probíhat při tomto napojení na SZTE, byla zdůrazněna jako klíčová. Jako skutečnost odlišující případy jeho účastenství od případů, kdy účastenství bylo posuzováno v situaci, kdy žalobcova SZTE byla již od domovních rozvodů odpojena a dodávka tepelné energie do bytového domu prostřednictvím žalobcovy SZTE byla již ukončena (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2017, č. j. 9 As 101/20132-27, a ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 120/2013-19). Soud dodává, že již Nejvyšší správní soud v dříve uvedených rozsudcích připustil, že v případech změny způsobu vytápění odpojením od žalobcovy SZTE a napojením na nově zřízený tepelný zdroj – plynovou kotelnu – jsou obvykle konstatovány autorizovaným inspektorem a následně žalovaným skutkové okolnosti, které do jisté míry snižují možnost přímého dotčení žalobce

na jeho právech (stavební úpravy probíhají pouze uvnitř domu, na jiném místě, zařízení žalobce obvykle umístěno, resp. uzavřeno v samostatné místnosti, nijak stavebními úpravami nedotčeno).

Soud má za to, že v projednávaném případě, kdy oznámený stavební záměr spočíval ve vybudování tzv. alternativního (či záložního) zdroje vytápění a ohřevu teplé užitkové vody bez napojení na stávající či nově vybudované rozvody, pro účely možné budoucí změna způsobu vytápění bytového domu, žalovaný všechny shora uvedené argumenty zvážil a účastenství žalobce ve stavebním řízení, pokud by o stavbě probíhalo, s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem případu posoudil v souladu s § 109 písm. b), d) a e) stavebního zákona.

Ačkoli žalobce konkrétně neuváděl důvody, pro něž by měl být považován za účastníka stavebního řízení ve smyslu § 109 písm. b) stavebního zákona, porušení tohoto ustanovení namítal. Soud proto jen ve stručnosti uvádí, že žalobce nelze považovat za účastníka stavebního řízení o stavebním záměru, neboť není vlastníkem předmětného bytového domu. Z oznámení autorizovaného inspektora a jeho certifikátu beze všech pochybností plyne, že stavbou, které se má změna stavby dotýkat, je předmětný bytový dům. Stavební úpravy a instalace nového zdroje tepla s příslušenstvím jako alternativního zdroje – 3 plynových kondenzačních kotlů jsou považovány za změnu stavby bytového domu ve smyslu § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2006, sp. zn. 3 As 26/2005, publ. ve Sb. NSS 1522/2008, či ze dne 9. 11. 2011, č. j. 9 As 52/2011-159). Rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudcích týkajících se účastenství žalobce ve stavebním řízení o změně způsobu vytápění uzavřel s tím, že nepřipadá v úvahu účastenství žalobce ve smyslu § 109 písm. b) stavebního zákona (srov. např. rozsudek ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 163/2014-70).

K možnému účastenství žalobce ve stavebním řízení podle § 109 písm. d) a e) stavebního zákona je třeba zdůraznit, že samotná existence vlastnického práva k zařízení žalobce jako součásti jeho SZTE, která je stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona, respektive existence práva odpovídajícího věcnému břemeni k předmětnému bytovému domu podle § 76 odst. 5 a § 77 odst. 6 energetického zákona, není pro účastenství žalobce ve stavebním řízení týkající se předmětných stavebních úprav postačující. V případě účastenství podle uvedených ustanovení stavebního zákona musí být naplněna i druhá podmínka spočívající v tom, že věcné právo takové osoby může být prováděním stavby přímo dotčeno. Na základě skutkových okolností, které jsou podloženy obsahem správního spisu, dospěl soud k závěru, že taková potence dotčení práv žalobce nebyla dána.

Plynových kondenzačních kotlů, které se mají stát alternativním (případně záložním) zdrojem tepla, budou umístěny v samostatném, požárně odděleném prostoru – technické místnosti v 1. PP objektu č. p. 232/12, tedy zcela v jiné části bytového domu, než kde se nachází současný zdroj tepla – zařízení žalobce, jež je součástí jeho SZTE. Žalobcovo zařízení napojené na domovní rozvody je umístěno v technické místnosti objektu č. p. 231/10. Projektová dokumentace nový zdroj tepla řeší jako alternativní (či záložní), zahrnuje tedy pouze instalaci plynových kondenzačních kotlů včetně příslušenství v bytovém domě a jejich napojení na plynovou přípojku, přívod vody, kanalizaci, rozvody elektro a odkouření.

Projektová dokumentace, což zdůraznil také autorizovaný inspektor ve vydaném certifikátu a oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu, neřeší následné napojení plynových kondenzačních kotlů na topný rozvodný systém. Zřízení takového alternativního zdroje tepla – instalace plynových kondenzačních kotlů včetně příslušenství, v žádném případě nezasahuje do zařízení žalobce, nevyvolává potřebu jeho přemístění ani odstranění, přičemž zařízení zůstává nadále umístěno v jiné, stavební oddělené části objektu, než v jaké mají probíhat stavební úpravy. Vlastní instalace plynových kondenzačních kotlů nemá být dle projektové dokumentace spojena s omezením v přístupu k zařízení SZTE, které má být v provádění oznámeného stavebního záměru nadále funkční. V úvahu tak vůbec nepřichází možné dotčení žalobcova práva odpovídajícího věcnému břemeni k předmětnému domu. Potenciální dotčení práv žalobce k zařízení SZTE spočívající v napojení, respektive při špatném napojení v možném poškození, případně SZTE, v daném případě vůbec nepřichází v úvahu, neboť součástí oznámeného stavebního záměru není napojení nového zdroje tepla na stávající, případně nové tepelné rozvody v domě.

Ve shodě se žalovaným soud konstatuje, že skutkové okolnosti projednávaného případu se odlišují od případů dříve řešených zdejším a následně Nejvyšším správním soudem soudem právě v tom, že stavební záměr, jak byl zachycen v projektové dokumentaci a následně definován a posouzen v certifikátu autorizovaného inspektora ze dne 15. 4. 2015, neobsahuje napojení instalovaných plynových kondenzačních kotlů na stávající vnitřní rozvody topného systému. Nový zdroj tepla je navržen tak, že technologické zařízení bude ukončeno uzavíratelnými ventily ještě před místem možného budoucího propojení nového zdroje tepla se stávajícími domovními potrubními rozvody vytápění a teplé užitkové vody. Autorizovaný inspektor se v certifikátu ze dne 15. 4. 2015 zmiňoval jen o možném budoucím napojení nového zdroje vytápění a teplé užitkové vody na domovní rozvody, výslovně nad rámec projektové dokumentace, která případný budoucí způsob napojení nového zdroje tepla neřeší. Součástí stavebního záměru tedy není ani odpojení bytového domu od žalobcovy SZTE ani jakýkoli zásah do rozvodného topného systému v předmětném objektu. Z uvedených důvodů není třeba, aby byl žalobce ve stavebním řízení, pokud by bylo o stavebním záměru vedeno, informován o tom, kde a jakým způsobem bude probíhat napojení nového zdroje, neboť napojení (a předchozí odpojení žalobcovy SZTE) není součástí stavebního záměru.

Soud uzavírá tím, že pouhá přítomnost zařízení žalobce, jež je součástí jeho SZTE, v bytovém domě, není dostatečným důvodem, aby byl v každém případě žalobce považován za účastníka stavebního řízení ve smyslu § 109 písm. d), e) stavebního zákona.

Protože součástí oznamovaného stavebního záměru není odpojení předmětného bytového domu od žalobcovy SZTE, není na místě zabývat se technickými problémy, snížením provozuschopnosti SZTE z důvodu změny hydraulických poměrů a dalšími potížemi, které žalobce zmiňuje a spojuje s odpojením objektu. Přesto si soud k argumentům o škodlivých následcích vybudování nových plynových kotlen a odpojování objektů od žalobcovy SZTE, dovolí poznamenat, že v těchto okolnostech nelze spatřovat důvody, pro které by bylo možno uvažovat o žalobci jako o účastníku stavebního řízení.

I z těchto důvodů, ale zejména proto, že k odpojení SZTE v daném případě nemá vůbec dojít, soud nedoplnil dokazování stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj,

ani žalobcem předkládaným posudkem, které se týkají vlivu odpojení objektu na žalobce SZTE. Tyto důkazy považoval soud s ohledem na vyslovené závěry za zcela nadbytečné. Stejně tak soud neprováděl dokazování žalobcem označenými spisy zdejšího soudu a rozhodnutím žalovaného, neboť tyto podklady nebyly pro posouzení žalobních bodů potřebné, když skutkové okolnosti projednávaného případu se odlišovaly, jak soud rozvedl shora.

Namítal-li žalobce rozpor s právním názorem Nejvyššího správního soudu a soudu krajského, pak soud uvádí, že v projednávaném případě (vybudování alternativního zdroje vytápění bez napojení na stávající domovní topné rozvody) se skutkové okolnosti lišily takovým způsobem, který vedl k jinému právnímu posouzení účastenství žalobce ve stavebním řízení, pokud by bylo o stavebním záměru vedeno.

Dále soud zdůrazňuje, že dle certifikátu autorizovaného inspektora ze dne 15. 4. 2015 není součástí stavebního záměru odpojení předmětného domu od žalobcovy SZTE. Pokud žalobce upozorňuje na skutečnosti uvedené na str. 5 certifikátu autorizovaného inspektora, soud upozorňuje na to, že žalobcem přiložený certifikát autorizovaného inspektora (který opravdu na str. 5 hovořil o odpojení zařízení SCZT a následném připojení nového zdroje na stávající domovní rozvody) byl datován dne 5. 1. 2015 a označen č. j. JP_05012015. Ovšem z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2015, č. j. OÚPSR 153/2015-330-rozh., a z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že stavební záměr, jehož se napadené rozhodnutí týká, byl zpracován v certifikátu autorizovaného inspektora ze dne 15. 4. 2015, č. j. JP_15042015. Ten o odpojení předmětného objektu od SZTE a následném připojení nového zdroje tepla po ukončení smluvního vztahu stavebníka s žalobcem nehovoří a stavební záměr změny stavby skutečně pojímá jako pouhé instalování plynových kotlů a jejich příslušenství v předmětném bytovém domě bez napojení na stávající či nově vybudované domovní rozvody. Žalobcem zmiňované skutečnosti ve vztahu ke stavebnímu záměru tak nemají oporu v certifikátu a oznámení autorizovaného inspektora.

Soud má také shodně se žalovaným za to, že při posouzení žalobcem uplatněných námitek ve smyslu § 117 odst. 4 stavebního zákona není úkolem žalovaného zabývat se také projektovou dokumentací z hledisek § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona. K věcnému přezkumu oznámeného stavebního záměru žalovaný přistoupí pouze tehdy, jestliže proti němu vznese výhrady stavební úřad, případně dotčený orgán. To se v daném případě nestalo, proto je vyloučeno, aby žalovaný hodnotil stavbu z hlediska jejího souladu s § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona. K tomu byl zásadně povolán autorizovaný inspektor v certifikátu vydaném podle § 117 odst. 3 ve spojení s § 147 stavebního zákona. Ani soud se tedy nemůže zabývat otázkou, zda věcné řešení změny způsobu vytápění bylo učiněno správně, neboť předmětem jeho posouzení byla otázka, zda k zamítnutí námitek žalobce došlo v souladu s § 117 odst. 5 písm. f) stavebního zákona.

Protože předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného bylo právě a jedině posouzení námitek žalobce proti oznámenému stavebnímu záměru týkajících se absence jeho souhlasu a žalovaný nebyl oprávněn zabývat se jinými námitkami žalobce, není na místě, aby se soud věcně zabýval posouzením toho, zda bylo možné shora označenou stavbu projednat postupem dle § 117 stavebního zákona, jestliže dospěl k závěru, že žalobce vůbec nebyl osobou oprávněnou námitky proti oznámenému stavebnímu záměru podávat. Již v předchozích

řízení o žalobách směřujícím proti rozhodnutím žalovaného o námitkách vydaných podle § 117 odst. 5 písm. f) stavebního zákona posoudil zdejší soud námitku absence stavebního řízení jako nedůvodnou (např. rozsudek ze dne 16. 7. 2014, č. j. 59 A 90/2013-65) a jeho závěry v tomto směru byly jako správné potvrzeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2014, č. j. 7 As 162/2014-34).

VI. Závěr soudu a náklady řízení

VII.

Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem žalobce výslovně souhlasil a žalovaný nevyjádřil ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady řízení přesahující rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího

správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách:
www.nssoud.cz.

V Liberci dne 5. dubna 2016.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu